

Hãy Sống Tốt, Đừng Quan Tâm Người Khác Nghĩ Gì Về Mình

Một hôm, có một nhà sư trẻ đi khát thực. Trên đường có đi qua một con sông, vì khát nước, nên nhà sư đã đi xuống bờ sông uống vài ngụm. Sau đó, thấy có gió mát, người lại sẵn mệt mỏi, nhà sư bèn kiếm một nơi cao ráo rồi nằm xuống, tựa đầu lên một tảng đá nhỏ để nghỉ ngơi trong chốc lát.

Nhà sư nằm gối đầu lên hòn đá để nghỉ ngơi 1 lát.

Nhà sư vừa nằm nghỉ được một lúc thì có một nhóm phụ nữ 4 người xuống sông lấy nước. Người đầu tiên nhìn thấy nhà sư đã vội vàng bình phẩm:

- Thật chí sau khi từ bỏ mọi ham muốn trần tục và trở thành nhà sư, anh ta vẫn không thể bỏ được thói quen dùng gối. Cho dù nó là một hòn đá thì dù sao đi chăng nữa, anh ta vẫn dùng nó giống như một chiếc gối

Nhà sư trẻ nghe thấy người phụ nữ đầu tiên nói như vậy thì giật nảy mình, vội ngồi bật dậy và vứt ngay hòn đá đang kê làm gối ở phía dưới.

Tưởng đã hết thứ để phàn nàn, nhà sư nào ngờ ngay sau đó, người phụ nữ thứ hai đã cất lời:

- Ôi chao, nhìn cái cách anh ta tức giận mà ném hòn đá đi kia. Sao người tu hành lại có thể mất bình tĩnh như vậy chứ?

Chẳng biết phải cư xử thế nào cho phải phép, nhà sư trẻ cảm thấy vô cùng bối rối và tự nhủ: "*Minh nên làm gì bây giờ?*".

Đúng lúc đó, người phụ nữ thứ ba lên tiếng:

- Đây là chỗ bờ sông. Phụ nữ chúng tôi hay ra đây để lấy nước lã và mỗi lần đi lấy nước, chúng tôi sẽ nói chuyện này, chuyện kia. Nếu anh cứ bị ảnh hưởng bởi lời nói của chúng tôi, làm sao anh chú tâm để niệm Phật được?

Trong lúc nhà sư trẻ chưa biết nên đáp lại ra sao cho phải phép, thì may mắn, người phụ nữ thứ tư đã lên tiếng giải vây cho nhà sư:

- Tha thứ cho tôi vì đã nhiều chuyện, thưa nhà sư. Nhưng tôi trộm nghĩ thế này, ngài đã bỏ lại đằng sau tất cả để trở thành một người tu hành, trừ 1 thứ, đó chính là **BẢN NGÃ CỦA NGÀI**.

Chừng nào cái **BẢN NGÃ** ấy vẫn còn, thì ngài sẽ vẫn quan tâm và bị tác động bởi những lời khen chê, nhận xét, bình phẩm của người khác về mình. Chỉ đến khi ngài hoàn toàn vứt bỏ được cái bản ngã ấy, ngài mới có thể chuyên tâm niệm Phật, tìm ra con đường của chính mình và cứu giúp người khác thoát khỏi bể khổ được".

Nghe tới đây, nhà sư trẻ như chợt bừng tỉnh, ngộ ra được nhiều điều. Sau đó, ngài ung dung ngồi thiền định và không quan tâm đến những gì diễn ra xung quanh nữa.

Đức Phật dạy: "*Hãy sống tốt, đừng quan tâm người khác nghĩ gì về mình*"

Tình huống mà vị thiền sư trẻ tuổi trên đây gặp phải rất phổ biến, hàng ngày chúng ta cũng gặp phải vô số những chuyện khiến ta bực lòng và tìm cách đối phó như vậy. Tuy nhiên, không phải lời nhận xét hay góp ý nào cũng đúng, cũng chân thành và xuất phát từ hảo ý của người nói. Đôi khi, nó chỉ là những câu đùa vui, nói

cho có mà thôi, chứ hoàn toàn không có mục đích thật sự để khuyên nhủ ta tốt hơn, thậm chí chỉ là "câu chuyện làm quà", chính vì thế, **nếu luôn để tâm và dẫn vật bản thân, không có chính kiến và mù quáng làm theo, chúng ta sẽ không bao giờ tìm được sự bình an trong tâm hồn, lúc nào cũng sống trong sự hoang mang, rối loạn.**

Đức Phật Tất Đạt Đa Cồ Đàm cũng đã từng nói rằng:

"Hãy sống tốt, đừng quan tâm người khác nghĩ gì về mình. Cũng đừng phản ứng trước những lời xúc xiểm ta. Khi người khác xúc xiểm ta, họ chỉ đang cho thấy bản chất con người của họ, chứ không phải bản chất của ta. Đừng nghĩ những lời nói đó nhắm vào cá nhân ta. Hãy im lặng. Đừng phán xét bất cứ điều gì, các con sẽ hạnh phúc. Quên đi mọi chuyện ưu phiền, các con sẽ càng hạnh phúc hơn. Hãy yêu thương tất cả mọi thứ trên đời, các con sẽ là những người hạnh phúc nhất".

Thanh Hương